

vide denne Ret til at ekspropriere til Vandforsyningsanlæg til andre Købstæder med de Lempelser, som Forholdene maatte tilsi-ge. Men der var særlig her i Folketinget ikke Stemning for at give en saadan Tilføjelse til Loven, idet man ansaa det for rettest, at man i hvert enkelt Tilfælde erhvervede Lovgivningsmagtens Bemyndigelse til en saadan Ekspropriation. Den Gang da Rigsdagen behandlede Loven af 23de April 1897 om Benyttelse af Grunde til lukkede Vandforsyningsledninger, var et lignende Spørgsmaal oppe om Udvidelse af Loven til tillige at angaa Vandforsyningsanlæg, men det blev ogsaa denne Gang holdt udenfor, idet Rigsdagen forbeholdt sig Ret til at træffe Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde. Forslaget angaar nu Vandforsyningsanlæg for Middelfart, da Vandforsyningen for denne Købstad er særdeles daarlig, og det er den umuligt at skaffe Vand til dens eget Forbrug. Der er derfor foretaget Prøveboringer i dens nærmeste Omegn, og de have for saa vidt ført til et godt Resultat, som der er fundet rigelige Vandkilder, men det har ikke været Kommunen muligt at komme til en Overenskomst om Afstaaelse af det fornødne Areal til Anlæg af en Cisterne. Der er derfor kommet Henstilling til Indenrigsministeriet om at skaffe Lovhjemmel til Erhvervelse af Arealet, og denne Anmodning har jeg ikke turdet vægre mig ved at opfylde. I det Lovforslag, der saaledes er udarbejdet, har man især henholdt sig til den af mig citerede kjøbenhavnske Lov af 1890 med Hensyn til Betingelserne og Fremgangsmaaden ved Arealets Erhvervelse, idet der dog er truffet forandrede Bestemmelser i Henhold til de Forandringer, der ere indførte i Lov af 23de April 1897. Hermed skal jeg anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

**Formanden (Sofus Høgsbro):** Eksemplarer af Lovforslagene ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Lov om kommunale Valg uden for København.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1166 ff.; Udvalgets Betænkning i Til-læg B., Sp. 747 ff. Uden for Udvalgets Liste var intet Ændringsforslag stillet.)

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

**Ordføreren (P. Christensen):** Som fremhævet i Betænkningen har denne Sag været til Behandling i Folketinget, næsten lige siden vi fik de kommunale Love af 1867 og 1868; i alle de Forslag, der have ligget paa Tingets Bord, har jo den almindelige Valgret været den ledende Traad, det er den, der har været Kendemærket for alle de Lovforslag, der fra Venstres Side have været fremme om denne Sag, og det er det Træk, der har gjort, at Højre hidtil har været en Modstander af Lovforslaget. Det har fra Flertallet i det Udvalg, der har været nedsat i denne Sag, været Op-gaven at søge, om man kunde naa til en Løsning af dette Spørgsmaal for dog endelig at komme ud derover, men det er ikke lykkedes os at blive enige i Udvalget. Det ærede Medlem fra Fredensborg (J. Hage), der i Udvalget repræsenterede Højre i Salen, har ikke kunnet gaa med til den Indstilling, der foreligger fra Flertallet. Det maa altsaa beklages, at Stillingen i Aar er den samme som tidligere. Det er væsentlig det store Princip „almindelig Valgret“, man i Højre staar som Modstander af. Allerede et Par Aars Tid efter, at vi havde faaet Landkommunalloven af 1867 og Købstad-kommunalloven af 1868, nemlig i Samlingen 1870—71, forelagde Berg her i Tinget et Forslag om Udvidelse af Valgretten til Sogneraad og Amtsraad, og allerede den Gang, altsaa kun et Par Aar efter, at de kommunale Love vare vedtagne, lød der i begge Ting stærke Røster fra Venstres Side om den store Utilfredshed, der herskede over den bestaaende Valgordning. Det vil altsaa ses, at de Erfaringer, Venstre, der ogsaa den Gang stod som Talerør for den almindelige Valgret, havde gjort med Hensyn til de ny Kommunallove kort efter deres Vedtagelse, gik akkurat i samme Retning som de Erfaringer, som vi have den Dag i Dag, at der i Befolkningen hersker stærk Utilfredshed med den bestaaende Valgordning, og det er heller ikke saa underligt, thi det er, forekommer det mig, en temmelig meningsløs Valgordning, der bestemmer, at den ene Femtedel, den højstbeskattede Femtedel i Kommunerne, paa Forhaand besætter Flertallet af Pladserne baade i Sogneraad og i Amtsraad. Det behøver for Resten ikke en Gang at være en Femtedel, endogsaa en Niendedel vilde jo være tilstrækkelig til at sætte et Flertal ind baade